

NOVOTNÝ, Vladimír. *Transformační procesy, řízení a vzdělávání v malých a středních podnicích*. Praha, 2009. 83 s. Rigorózní práce (PhDr.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce doc. PhDr. Jaroslav Mužik, DrSc.

(posudek oponenta)

Autor se zabývá tématem, které dobře zapadá do odborného zaměření katedry. Rozsah práce odpovídá očekávanému standardu, literatura shromážděná za textem je chvályhodně bohatá, ale taktéž relevantní, a obsahuje zdroje cizojazyčné i internetové. Autor současně na dobré úrovni prokázal, že s odbornými prameny dokáže adekvátním způsobem pracovat. Text má přijatelnou grafickou úpravu a je napsán zvládnutým jazykem, v němž jsem při běžném, nekorektorském čtení shledal jen několik drobných nepřesností (viz níže).

Autor se nejprve věnuje transformaci hospodářského a podnikového prostředí a otázkám transformace podniku, firemní kultury, lidských zdrojů a učící se organizace. Pak se zabývá problémem rozšiřující se kompetence firem. V dalších kapitolách definuje malé a střední podniky a popisuje aspekty řízení lidských zdrojů, a to nejen v nich. Dále přináší komparativní pohled na vzdělávání pracovníků v malých a středních podnicích a ke konci některá doporučení ke zkvalitnění řízení lidských zdrojů v malých a středních podnicích.

Lze říci, že text je poměrně členitý a v podstatě vhodně uspořádaný a autorův výklad nepostrádá svou logiku. Některé z kapitol mají zjevný informační potenciál a nasvědčují, že autor má v oblasti, ve které se pohybuje, nejen dobré základní teoretické zázemí, ale také evidentní praktický přehled. Tato kombinace většinou přináší, a tak je tomu i v tomto případě, řadu zajímavých souvislostí a postřehů, přičemž nikoli pouze od zeleného stolu, ale spojených s praxí, a to navíc s praxí aktuální. V tom vidím jeden z jasných kladů předkládané práce. Další předností textu je, že je obohacen o několik případových studií, které vhodně dokreslují prezentovanou problematiku.

Nicméně to chvílemi vypadá, jakoby se autor rozhodl čtenáři postup svým textem pokud možno zkomplikovat. Předně se mi zdá, že zmíněné případové studie (s. 13–18 a 35–37) poněkud trhají nit výkladu a nejspíš by bylo vhodnější umístit je do přílohy. Také je škoda, že autor text podrobněji formálně nečlenil. Zůstává totiž pouze u hlavních kapitol, které by si pravděpodobně zasloužily dekomponovat minimálně ještě do dílčích částí, tj. podkapitol. V kapitolách jsou sice tučnými nadpisy inzerovány jakési podcelky, ale nejsou číslovány a jejich funkce v oblouku celého pojednání není tak zcela jednoznačná (někde bez označení, někde označeny číslem, jinde písmenem). Celkově mám mlhavé tušení, že se autor možná dostal při závěrečných úpravách textu do jistého časového tlaku, neboť další podrobné čtení by ho jistě k tomuto nápadu přivedlo také. A možná by i zvážil, zda by v některých pasážích nebylo efektivnější vést svůj výklad

přímočařeji, tj. určitá dílčí a okrajovější „subtémata“ opustit a místo nich více posílit hlavní obsahovou linii.

Hypotézu o nedostatku času potvrzují i další úkazy. Předně chybí úplný závěr textu, který je možné částečně vidět v poslední kapitole obsahující některá doporučení, ale celkové, obecnější shrnutí bohužel postrádám. Dále by jistě závěrečné pozorné čtení odkrylo i řadu nepřesností průběžně v textu. Nebudu je zde dopodrobna vypočítávat, ale signifikantní je, že hned první věta anotace (shrnutí) práce nějak nedává smysl – patrně tu vypadlo slovo nebo část věty. Taktéž v poslední větě poskytovatel služeb není nejspíš expertní, ale externí, čemuž nasvědčuje i anglická verze. Gramatické fauly jsou např. na s. 13 (GM, jsou-li takto personifikovány, tedy přišly) a s. 77 (byznys má v počestlém tvaru obě samohlásky tvrdé, neboť je to tvrdý chleba). Značka procent umístěná za číslici bez mezery je přídatné jméno (10% = desetiprocentní x 10 % = deset procent).

Podstatnější problémy ovšem spatřuji ve způsobu prezentace literatury. Jednak se ta část za textem jmenuje Soupis bibliografických citací (Bibliografie je něco trochu jiného, ale nemyslím, že právě zde je ten nejvhodnější prostor pro podrobný rozbor základních norem). Současně většina citací zde uvedených neodpovídá přesně normě, hlavně v tom detailu, že nedodržuje předepsané pořadí u prvků vydání (správně Město–dvojtečka–Nakladatelství–čárka–letopočet). V textu na několika místech (např. s. 21, s. 37 a s. 57 chybí odkaz zde uvedeného citátu, popř. jeho konkrétní strana. Podobně u obr. 2 a obr. 3 je v odkazu jen jméno a chybí rok a stránka atp. Odkazy v textu též podle normy neznají žádné „In“. (Jak jsem pochopil, jde o tzv. odkazy z druhé ruky. V nich se uvádí zdroj, který autor skutečně použil, takže např. Schein se odkazuje tak, jak ho autor vyčetl, jestliže např. z Koubka, tak jako Koubek atp. Bohužel je jich v textu celkem dost.)

Přes veškeré uvedené výhrady (z nichž ty k práci s literaturou považuji za relativně závažné) na mě předložený text celkově působil vcelku pozitivně. Na autorovi je třeba ocenit jeho zaujetí tématem, zřetelný přehled o analyzované oblasti a schopnost samostatného koncepčního i invenčního myšlení, schopnost dobře analyzovat dostupné informace a utřídit je do relevantních shrnutí. Z práce je též zřejmé, že je udělána s osobním zájmem o věc samu, a něco tedy není napsáno jen proto, aby prostě bylo něco odevzdáno.

Jako oponent konstatuji, že předkládanou rigorózní práci považuji za natolik kvalitní a tedy akceptabilní, že ji **doporučuji přijmout k obhajobě.**

V Praze 13.04.2009

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.